

corpind despre disoluția sulfurului în acidul sulfuric anhidru.

Acidul sulfuric al lui Nordhausen are proprietatea de a dizolva pe indigo ca mult mai mult înlesnirea decât acidul sulfuric ordinar: de aceea la vînsit în albastru se întrezîncează ca preferință spre a dizolva această materie colorantă. Pentru această treabă, este mai bun decât acidul sulfuric ordinar, fiindcă nu cuprinde nici o dată acidul azotic, care lăcrează asupra colorantului și indigo și o destăruie penele transformînd-o într-o substanță galbenă.

Preparația — Se prepară acidul lui Nordhausen, distilînd sulfatul de protoxid de fier, care are pentru formulă $\text{FeO}, \text{SO}_3, 7\text{HO}$. Sarea această se zăcă d'o-ram-dat și se descompune după aceea prin distilație:

$$2(\text{FeO}, \text{SO}_3) = \text{SO}_2 + \text{SO}_3 + \text{Fe}_2\text{O}_3.$$

Dacă sulfatul de fier va fi zăcat de tot, atînci va trebui să dea acidul sulfuric anhidru; dar fiindcă peșine tot-d'asna oare-care cantitate de apă, așa această apă se gîsește iarși în produsele distilației.

ACIDU SULFICU ORDINARIU SAȘI ACIDU

ENGLEZESCU. SO_3, HO .

Acest acid este lichid, albastru, miros; densitatea sa la 20° este de 1,842; consistența sa cea oleaginoasă a fîcăt de i sa dat nume de olei de vitriol, la o epocă kînd se scotea din sulfatul de fier (vitriol verde).

Destăruie și numără mare de materie organică, lîndu-le apă.

Acidul sulfuric descompune penele membranelor animale, și lăcrează ca o otrăvă violentă; esența sa o temperatură de -34° , kristaliză în prismă regulată ca 6 fețe, încheie să feare la temperatura de 310° . Distilația acidului sulfuric trebuie să se facă într'un corn de sticlă, al cărui gît într'un recipient care nu poartă astăruși. Această distilație este mai tot-d'asna însoțită de prăzăriri ce o fac primejdioasă. După sfî-